

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitulvm XXXVII. Cùm ad nostram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Innoc. cit. n. 3. argum. c. si transitus 10. iun. Gl. ver. non possit d. 79. Sed quia talis cōsultatio non est electio, (quandoquidem ea fieri non potest Sede non vacante) id eo Capitulares non prohibentur ab eo, quod in cōsultatione visum fuit, recedere, & aliam personam eligere, eum iure cautum sit c. 3. & c. Episcopo 4. causa 8. q. 1. ne Episcopus ante vitæ finem successorem sibi constituat.

5 Corollarium : Nullâ electione, aut conventionione Prælato constitui potest Coadiutor cum potestate succedendi, nisi Summi Pontificis auctoritas, ob ecclesiæ alicuius necessitatem, interueniat, iuxta Concil. Trid. sess. 15. cap. 7. de reform. & docet Azor tom. 2. lib. 3. cap. 2. q. 2.

6 NOTANDUM II. Corpus Prælati defuncti prius sepulturæ tradi debet, quàm de eligendo successore tractetur. Ita hic & in c. nullas 7. d. 79. ubi statuitur, vt electio Episcopi ante tertium depositionis diem non fiat. Absolutè tamen necessarium id non esse videtur, secundùm Gl. hic ver. tractatum, Innoc. Ioann. Andr. Imol. & alios: quia statim post mortem Prælati ecclesia vacat, atque soluta est. Quare valida est electio & prouisio alterius. Imò interdum, propter occurrentes circumstantias, etiam licita: vt si, ob iustam causam, sepultura differenda sit. Profectò tempus trimestre, aut semestrem, quod iura canonica electionibus faciendis definiunt, à die mortis prioris Prælati, dummodò ea Electoribus cognita sit, numerandum esse, tradit Gl. communiter recepta in c. postquam 11. d. 40. & colligitur hæc doctrina ex c. Episcopo 4. causa 8. q. 1.

7 NOTANDUM III. Electio, quæ aliquo contempto, id est, non legitime vocato, cum posset ac deberet vocari, celebrata fuit, non est ipso iure irrita; sed ad petitionem contempti, irritari debet à Superiore. Ita hic, & sumitur etiam ex c. quod sicut 28. in not. 5. hoc tit. Hoc autem in loco aduertitur potest doctrina Pontificis Innoc. III. quam etiam in c. venerabilem 34. hoc tit. attulit, quod vnus absentis contemptus plus valet ad rescindendam electionem, quàm

multorum præsentium contradictio. Si enim maior & sanior pars Capitularium in vnâ personam idoneam cōsentiant, alij iure contradicere non possunt, siue contradicendo nihil efficiunt. Et tamen vnicus solus, qui contemptus est, agere potest ad electionem rescindendam.

Addit verò hic Abb. n. 10. Alios quoque actus, qui collegialiter peracti sunt aliquo contempto, seu non vocato, cum vocari debuisset, & potuisset, eo postulante, rescindendos non esse, tanquam non legitime factos.

NOTANDUM IV. Si electio peracta fuit aliquo contempto, non ideo electores priuantur pro ea vice eligendi potestate; neque ob eorum delictum ius totum electionis ad alios non delinquentes, siue contemptos deuoluitur; cum hæc pœna priuationis, aut deuolutionis in iure expressa non reperiatur. Quare, si ob alicuius contemptum electio cassata sit, Electores vnâ cum contempto ad aliam canonicam electionem procedere, & si velint, prius electum iterum eligere possunt. Ita colligitur ex textu huius c. iun. Gl. ver. expectare, & tradit Ioann. Andr. n. 15. Abb. n. 9. Imola n. 8. Sed bene admonet Gl. iam cit. quod Papa in pœnam delicti possit Electores, propter contemptum, priuare pro ea vice eligendi facultate.

CAPITVLVM XXXVII.

Cum ad nostram.

PARAPHRASIS.

Cum Innocentius III. intellexisset, quod H. qui se pro Abbate gerebat, antequam eligeretur, Ordinem professus non fuisset, electionem eius censuit irritam esse, (id est, irritam declarandam.) Quia ecclesiasticæ traditioni repugnat, eò quod Monachus fieri debeat sine spe, aut promissione Abbatiæ, alteriusve obtinendæ Prælaturæ, aut dignitatis.

SUMMARIUM.

1. Malè promouens seu intrusus ad beneficium.

Tit 3

ejune

cium aut dignitatem, non debet appellari v. g. Parochus, Abbas, &c. sed qui pro Parocho, Abbate, &c. se gerit.

2. *Non professus non potest in Abbatem seu Prælatum regularem assumi.*

1. **NOTANDVM I.** Malè promotus, siue intrusus ad beneficium, aut dignitatem, non debet appellari v. g. Parochus, Præpositus, Abbas (ne quis in eum consentire, aut promotionem eius approbare videatur) sed qui pro Parocho, Præposito, Abbate se gerit, vti hîc dicitur.

2. **NOTANDVM II.** Non potest aliquis simul professionem in Ordine facere, atque in Abbatem, seu Præpositum regularem eligi, aut assumi: sed qui eligitur, iam antè professus esse debet. Ita hîc iuncto c. cum in Magistrum 49. hoc tit. Ratio affertur in textu huius c. Quia religiosum statum purè ob Dei honorem, seu diuini obsequij causâ, amplecti oportet, non spe Prælaturæ, aut dignitatis. Quod si id in pactum deducatur, *Profiteor religionem, vt in Abbatem eligar*, simonia committitur, ideòque irrita est talis electio, c. vlt. de pactis.

CAPITVLVM XXXVIII.

Officii.

PARAPHRASIS.

In Monasterio quodam Conuentuales non poterant Ordinis sui personam idoneam, pro loci eius conditione, reperire ad prælaturam: quare viro cuidam nobili persuaserunt, vt filium suum prudentiâ insignem ad Religionem suscipiendam induceret, nullâ tamen spe factâ patri de eligendo filio in Abbatem. Paruit pater, filiumque induxit ad Religionem, qui paulò post à Monachis in Abbatem electus fuit; cuiusque electio ab Apostolicæ Sedis Legato confirmata. Sed dubitatum postea fuit, num id rectè à Legato actum fuerit, an verò cassanda sit electio, non obstante, quòd electus canonico iuramento purgare se paratus esset, nullâ se am-

bitione ad professionem faciendam indictum fuisse; &, si cassanda electio sit, trum denuò eligi possit? Respondet Innocentius Papa; Electionem illius, qui paulò antè habitum religiosum assumpserat, irritam esse; cum non deceat aliquem magistrum fieri, priusquam discipulus fuisset: sed posteaquam in regula Ordinis sufficienter instructus fuerit, tum si necessitas, vel euidentis Monasterij utilitas postulet, purgatione canonica ab ipso receptâ, in Abbatem assumi posse.

S Y M M A R I V M.

1. *Professionem in Religione edens spe assequenda Prælaturæ, si eligatur in Prælatum, electio reprobari potest.*
2. *Non eligendus, nisi instructus in regula & disciplina Ordinis.*
3. *Damnabiles sunt Religionum Prælati, qui Ordinis sui regularum, statutorum, ac probatarum consuetudinum normam acquirere, & in prompta memoria tenere in postremis habent; temporalium curâ se totos penè immergentes.*
4. *Nullum iure canonico, per se loquendo, inter professionem & Professionem ad Prælaturam regularem definitum temporis spatium est; per accidens tamen improbari potest electio eius, qui nouiter professus fuit.*
5. *Legatus Summi Pontificis iure antiquo potuit, non autem nouo potest dispensare, vt qui professionem regularemque expressam, post annum probationis continuum exactum non edidit, in Abbatem eligatur.*

NOTANDVM I. Qui professionem in Religione edit ob spem assequendæ Prælaturæ, eo ipso indignum se ostendit, vt proinde eligi non debeat, & electio reprobari possit. Ita sumitur ex textu c. quando Pontifex purgationem exigit, quòd nullâ ambitione inductus fuerit; & tradit Abb. hîc n. 2. argum. c. in scripturis 9. causa 8.